

LO PETCHOÛ MELET É LO TSARET

PATOIS DE GRESSAN

(PAR CHARLOTTE BOCHET)

[1-2] N'ayet eun cou eun petchoù melet que allâ to fier é que trottâ é djouyâ avouè le mèinoù di veladzo. Eun dzô sisse mèinoù l'an deu : « Ah ! Ouèminà, comme sariye dzén se lo melet l'iche eun tsaret ! ».

[3-4] Adón pagàn l'a deu : « É beun, vo-ze lo feuyo mé lo tsaret ! ». L'a prèi de lan de bouque, l'a prèi lo martelet, l'a prèi la résetta, l'a prèi lo verbequeun, l'a prèi de clleu, é aprì l'a ressoù, l'a coppoù, l'a taillouè, é pan ! é boum ! é pan ! é boum !... l'a fé eun dzén tsaret.

[5-6] Aprì l'a fé-lèi le roe eun bouque, l'a beuttoù eun dzén sercllo a l'euntor é l'a montou-le su lo tsaret. Penséde tchica comme sayàn contén le mèinoù ! É lo petchoù melet euncó de peui ! Llu devàn é lo tsaret aprì !

[7-8] Can l'è itouè lo momàn de coilli le pomme, le mèinoù l'an tsardja-le su lo tsaret. Eun dzén dzô l'an tsardjà plén lo tsaret, finque se lo ninno lèi dijé : « Na pai, l'è tro pezàn ! ».

[9-10] Mi le mèinoù l'an pa acoutou-lo, i contréo ! L'an tsardjà euncó de pomme, pai, can lo petchoù melet l'è parteui, lo tsaret... l'a fé ! Lo petchoù melet l'a beutta-se a ploé : « Na... lo meun dzén tsaret ! ».

[11-12] Pe forteun-a que pagàn passâ per lé ! Adón l'a : « Mi qui l'è que plooue ? ». Le mèinoù l'an repondu-lèi : « Ah ! L'è lo petchoù : lo seun petchoù tsaret l'a rontu-se ! ».

[13-14] Adón pagàn l'a dipeillâ lo tsaret, l'a tournoù prendre lo martelet, la résetta, lo verbequeun é le clleu, é pan ! é boum ! é pan ! é boum !... l'a arendjà lo tsaret.

[15-16] Lo petchoù melet l'iyè to contén, mi l'a deu : « Mèinoù, si cou tsardzéde pa tro de pomme su lo meun tsaret ! ». É le petchoù mèinoù, tcheu contén perqué lo ninno l'ayé queuttâ de ploé, l'an fé an dzénta roa a l'euntor lo tsaret.